

**UNIVERZA V LJUBLJANI
EKONOMSKA FAKULTETA**

DIPLOMSKO DELO

POMEN PRIPOJITVE M BANKE d.d. K BANKI KOPER d.d.

Ljubljana, november 2001

VESNA CVEK

KAZALO

UVOD.....	1
1. TEORIJA ZDRUŽEVANJA.....	2
1.1. Oblike kapitalskih povezav v Sloveniji.....	2
1.1.1. Združitve.....	2
1.1.2. Prevzemi.....	4
1.1.3. Razdružitve.....	4
1.1.4. Iskanje strateških partnerjev.....	5
1.1.5. Preoblikovanje d.d. v d.o.o.....	5
1.2. Razlogi za združitve in pripojitve bank.....	6
2. POSTOPEK PRIPOJITVE.....	8
2.1. Pravni vidiki pripojitve.....	8
2.2. Kratek opis postopka pripojitve M Banke k Banki Koper.....	11
2.3. Določitev menjalnega razmerja delnic.....	12
2.4. Metode za določanje menjalnega razmerja.....	13
2.4.1. Metoda neto vrednosti substance.....	14
2.4.2. Metoda neto vrednosti sredstev.....	15
2.4.3. Metoda ocenjenih vrednosti na podlagi doseženih donosov v preteklem obdobju.....	16
2.4.4. Metoda ocenjenih vrednosti na podlagi bodočih donosov.....	17
2.4.4.1 Menjalno razmerje na podlagi bodočega donosa – 1. Varianta.....	17
2.4.4.2 Menjalno razmerje na podlagi bodočega donosa - 2. Varianta.....	18
2.4.5. Metoda diskontiranih bodočih denarnih tokov iz cenitvenega poročila.....	20
2.4.6. Metoda prilagojene vrednosti net sredstev.....	20
2.4.7. Kombinirane metode.....	21
3. ANALIZA POSLOVANJA BANKE KOPER IN M BANKE V OBDOBJU OD 01.01.1996 DO 31.12.1998.....	22
3.1. Predstavitev Banke Koper d.d.....	22
3.1.1. Kratka zgodovina banke od ustanovitve.....	22
3.1.2. Obseg dovoljenja in vrste finančnih storitev.....	23
3.1.3. Tržni deleži banke in okolje, v katerem banka posluje.....	24
3.2. Predstavitev M Banke.....	24
3.2.1. Kratka zgodovina banke od ustanovitve.....	24
3.2.2. Obseg dovoljenja in vrste finančnih poslov.....	25
3.2.3. Tržni deleži in okolje, v katerem je banka poslovala.....	25
4. PROJEKCIJA POSLOVANJA BANKE KOPER PO PRIPOJITVI M BANKE.....	26
4.1. Pričakovani učinki pripojitve.....	26
4.1.1. Učinki na računovodske izkaze.....	26
4.1.2. Likvidnost banke.....	27
4.1.3. Organiziranost Banke Koper.....	27
4.1.4. Kadrovska zasedba.....	27
4.1.5. Tehnološka podpora.....	28
4.2. Prednosti pripojitve.....	28
4.3. Pomanjkljivosti in slabosti združevanja.....	29
4.4. Tehtanje prednosti in slabosti.....	29
5. BANKA KOPER PO PRIPOJITVI M BANKE DANES.....	29

5.1. Analiza poslovanja Banke Koper v letu 2000 v primerjavi s planom po pripojitvi.....	29
5.2. Analiza poslovanja Banke Koper v letu 1999/2000.....	30
6. POMEN ZDRUŽITEV V SLOVENSKEM BANČNEM SEKTORJU.....	32
SKLEP.....	35
LITERATURA.....	36
VIRI.....	38

UVOD

Razvojni trend, ki preveva slovensko gospodarstvo v začetku drugega tisočletja, je trend združevanja. Podvrženi so mu vsi gospodarski subjekti v vseh gospodarskih panogah, tudi banke. Vsaka nova združitev prinaša za seboj spremembe tako za neposredne udeležence, to je vodstvo in zaposlene, kot za komitente, ki igrajo vlogo posrednih udeležencev. Združevanje bank je v slovenskem prostoru še v povojih, vendar pa je že prišlo do nekaterih kapitalskih povezav. Predmet diplomskega dela je proučevanje primera pripojitve M Banke k Banki Koper in njen pomen za slovenski bančni trg.

Literatura, iz katere sem črpala podatke, so v veliki večini interni akti, pogodbe, notarski zapisi, pripravljala gradiva ter gradiva skupščine M Banke in Banke Koper. Pomagala sem si tudi s članki iz časopisov in interneta ter tujo literaturo, ki opisuje teorijo združitve.

Namen diplomskega dela je prikaz samega postopka pripojitve M Banke k Banki Koper in njenega pomena za bančni trg .

V prvem poglavju opisujem oblike kapitalskih povezav v Sloveniji in jih definiram, nato opredelim razloge za združitve in pripojitve bank, pri čemer ločim splošne in posebne motive. Opisujem tudi združevanje bank v ZDA in težave, na katere so pri tem naleteli komitenti in banke same.

Drugo poglavje obravnava konkreten postopek pripojitve. Najprej opišem postopek in pravni vidik pripojitve, nato pa na primeru različne metode za določevanje menjalnega razmerja delnic, ki je ključni člen za izvedbo pripojitve.

V tretjem poglavju analiziram poslovanje obeh bank od začetka pa do konca procesa pripojitve. Banki na kratko predstavim, opišem njuno zgodovino, področja poslovanja in obseg storitev.

Četrto poglavje obravnava pričakovane učinke pripojitve, projekcije računovodskih izkazov, organiziranost Banke Koper po pripojitvi, pomanjkljivosti in slabosti te pripojitve ter sinergijske učinke.

V petem poglavju primerjam dejansko bilanco stanja na dan 31.12.2000 ter projekcijo bilance stanja pred pripojitvijo na isti datum. S to primerjavo sem hotela ugotoviti, v kolikšni meri so bili cilji doseženi in ali je projekcija blizu dejanskemu stanju.

V šestem poglavju se ukvarjam s pomenom združitev za slovenski bančni prostor ter vzroki za zelo majhno aktivnost bank in centralne banke na tem področju.

V sklepu zaključim z glavnimi ugotovitvami.

1. TEORIJA ZDRUŽEVANJA

Z globalizacijo in nastajanjem enotnih in skupnih trgov postaja konkurenca za podjetja vse večja ovira. Podjetja se na različne načine pripravljajo in nastopajo v konkurenčnem boju. Konkurenčnost lahko povečujejo na več načinov, eden od njih so tudi združevanja oziroma povezovanja podjetij.

Združevanja in povezovanja se pojavljajo v ciklih. V zadnjih letih je opaziti močan trend povezovanj, združevanj in vseh vrst prevzemov podjetij. Vendar pa ta trend ne zagotavlja vedno uspešnih razpletov, saj je to dolgotrajen in zapleten proces, ki zahteva preudarno in postopno uvajanje novih postopkov in načina poslovanja. Vendar pa imajo vsa ta združevanja skupne lastnosti, ki jih lahko opredelimo kot teorijo združitev in pripojitev.

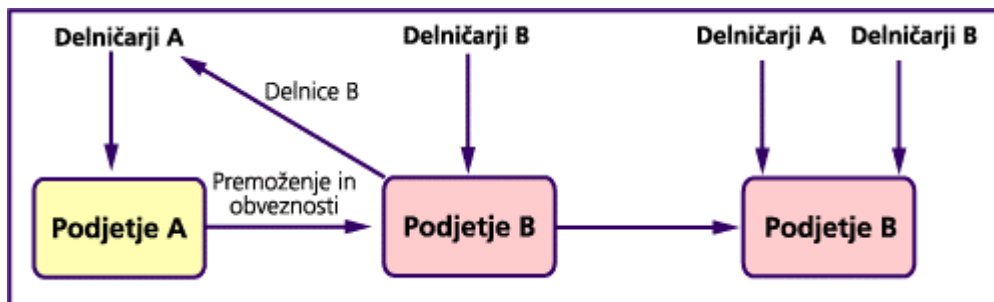
1.1 OBLIKE KAPITALSKIH POVEZAV V SLOVENIJI

1.1.1 Združitve

Združitev je oblika kapitalskih povezav, ko iz dveh ali več podjetij nastane eno podjetje. Poznamo dve temeljni obliki združitev, in sicer pripojitve in spojitve. O **pripojitvi** govorimo, kadar od vseh podjetij, ki se združujejo, obstane eno samo, na katerega vsa ostala podjetja prenesejo svoje premoženje in obveznosti. Zakon o gospodarskih družbah definira pripojitev na naslednji način: kadar se dve ali več gospodarskih družb združi s prenosom premoženja

ene ali več družb (prevzeta družba) na drugo družbo (prevzemna družba), v zamenjavo za zagotovitev delnic prevzemne družbe.

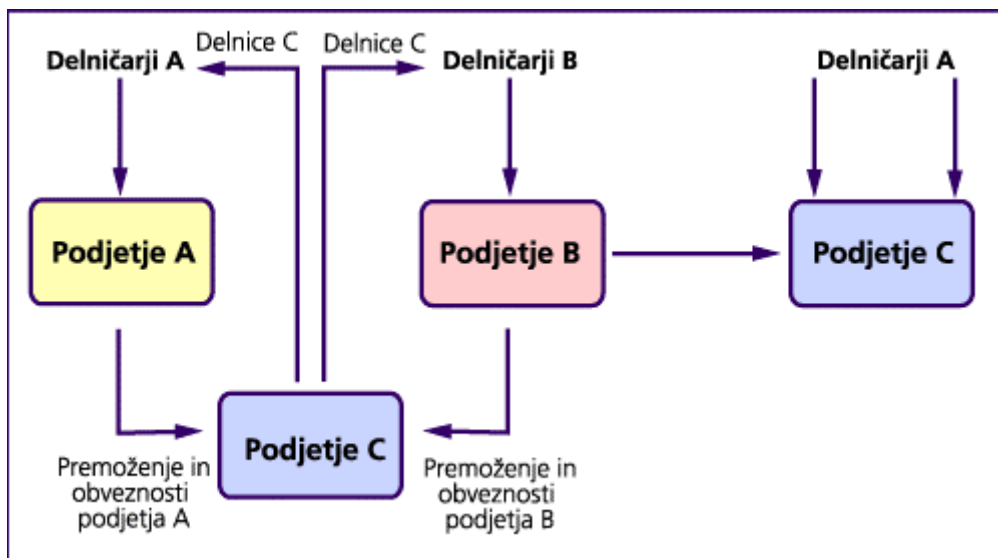
Slika 1: Združitev dveh podjetij

Vir: Svetovanje pri kapitalskih povezavah podjetij: <http://www.n-lb.si/slo/kapitalske/kapitalske-povezave-oblike-kapitalskih-povezav.htm>

O *spojitvi* pa govorimo, kadar se dve ali več družb združi z ustanovitvijo nove delniške družbe, na katero preide premoženje družb, ki se spajajo, v zamenjavo za zagotovitev delnic nove delniške družbe. Pri tem novo podjetje prevzame vse premoženje in obveznosti prejšnjih podjetij.

Slika št. 2: Spojitev podjetij

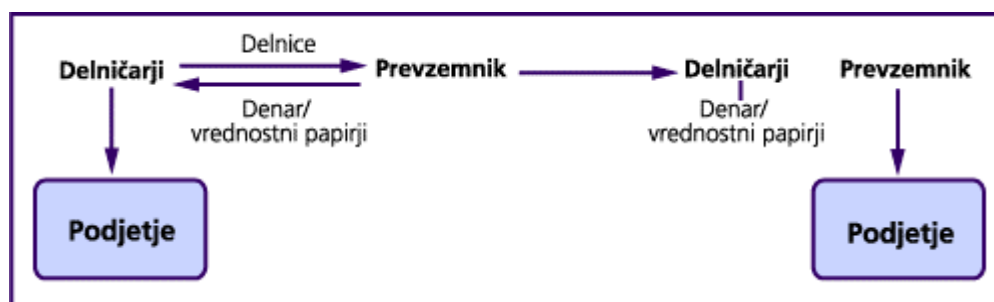

Vir: Svetovanje pri kapitalskih povezavah podjetij <http://www.n-lb.si/slo/kapitalske/kapitalske-povezave-oblike-kapitalskih-povezav.htm>

1.1.2 Prevzemi

Značilnost prevzema je, da oseba, ki želi postati lastnik drugega (ciljnega) podjetja, pridobi večino vseh delnic ali poslovnih deležev v drugem podjetju, obe podjetji pa ostaneta samostojni pravni osebi. Temeljni način, na podlagi katerega prevzemnik pridobi delnice ali poslovne deleže, je nakup vrednostnih papirjev ciljnega podjetja za denar ali nadomestne vrednostne papirje (npr. delnice, obveznice).

Slika št. 4: Prevzem podjetja

Vir: Svetovanje pri kapitalskih povezavah podjetij: <http://www.n-lb.si/slo/kapitalske/kapitalske-povezave-oblike-kapitalskih-povezav.htm>

1.1.3 Razdružitve

V praksi poleg procesov povezovanja podjetij (koncentracije) potekajo tudi obratni postopki, procesi razdružitve. Razlogi za razdružitve (dekoncentracije) so lahko krčenje (pre)velikih podjetij, način odprodaje posameznih delov podjetij ali optimizacija poslovanja, s čimer se podjetje želi osredotočiti na svojo osnovno dejavnost. Načini razdružitve oziroma delitve delniških družb so predvsem naslednji:

- delitev s prenehanjem družbe in sočasnim prenosom vseh delov njenega premoženja z univerzalnim pravnim nasledstvom na druge:
 - zaradi delitve ustanovljene nove kapitalske družbe (razdelitev z ustanovitvijo novih družb) ali
 - na prevzemne kapitalske družbe (razdelitev s prevzemom),
- delitev družbe (ki obstaja še naprej) s prenosom posameznih delov njenega premoženja z univerzalnim pravnim nasledstvom na eno ali več družb:

- zaradi delitve na novo ustanovljenih kapitalskih družb (oddelitev z ustanovitvijo novih družb) ali
- prevzemnih kapitalskih družb (oddelitev s prevzemom),
- v zamenjavo za zagotovitev deležev (delnic ali poslovnih deležev) novih ali prevzemnih kapitalskih družb imetnikom deležev prenosne družbe.

1.1.4 Iskanje strateških partnerjev

Podjetja se odločajo za iskanje strateških partnerjev zaradi različnih motivov. Bistveni razlog za strateško povezavo ni le podobnost izdelkov oziroma zapolnitev vrzeli v lastni proizvodni liniji oziroma ponudbi storitev. Dolgoročne strateške povezave morajo temeljiti na skupni viziji, da je s partnerjevim učinkovitim načinom vodenja proizvodnje, distribucijskimi kanali, poslovodenjem, izobraževanjem zaposlenih in drugih komparativnih prednostih moč doseči svoje cilje. Namen povezave s strateškim partnerjem je, da se na stroškovno ugoden način doseže preoblikovanje oziroma izboljšanje svoje organizacije.

1.1.5 Preoblikovanje d.d. v d.o.o

Zaradi načina lastninjenja v Sloveniji se je na Ljubljanski borzi znašlo kar nekaj podjetij, ki jim to predstavlja predvsem dodatne stroške (obveščanje delničarjev oziroma javnosti, razkrivanje podatkov, skupščine delničarjev itd.). Temeljna korist kotacije delnic na borzi, ki se kaže v oblikovanju tržne cene delnic, pa odpade, če je trgovanje nelikvidno. Za mnoga podjetja je zato aktualno vprašanje, kako se umakniti z borze in se preoblikovati v družbo z omejeno odgovornostjo. Na tem področju podjetjem pomagajo banke, ki izvedejo celotni postopek, kar vključuje tudi:

- znižanje števila delničarjev pod 50,
- postopek za umik iz organiziranega trga (npr. OTC),
- preoblikovanje v družbo z omejeno odgovornostjo.

1.2. RAZLOGI ZA ZDRUŽITVE IN PRIPOJITVE BANK

Podjetja se združujejo predvsem zaradi štirih skupin razlogov. Ti so finančni, tržni, poslovodstveni in davčni (Dimovski, 1997, str. 28).

Med **finančne razloge** lahko uvrstimo razmerje med zadolženostjo podjetja in trajnim kapitalom, razprševanje, ekonomijo financ z nižjimi transakcijskimi stroški, nove informacije povečujejo vrednost podjetja, motiviranost managementa, da izpelje strategijo prav tako povečuje vrednost podjetja. Pogajanja o združitvi podjetij generirajo nove informacije, ki jih trg vrednoti kot superiorne.

Tržni razlogi za združevanje so želja po vstopu na nov trg ali povečanje deleža na že osvojenih trgih, želja po kompatibilnosti proizvodov, možnost trženja več proizvodov, prevzemanje obstoječih distribucijskih kanalov in želja po monopolizaciji.

Med **poslovodstvene razloge** štejemo strategijo eliminacije konkurentov, ekonomijo obsega, zvišanje učinkovitosti managementa, reševanje problema agenta. V številnih primerih so pri združevanju prisotni tudi osebni motivi managerjev. Združitev namreč lahko poveča ugled podjetja in s tem posredno tudi družbeni ugled managementa.

Podjetja se združujejo tudi zaradi **davčnega motiva**. Združitve so povezane z velikimi denarnimi investicijami, ki pa seveda zmanjšujejo davčno osnovo. Poveča se lahko tudi likvidnost za plačevanje davkov.

Ločimo splošne in posebne motive za združitve bank.

Eden izmed splošnih motivov je **uresničevanje ekonomije obsega**, kar enostavno povedano pomeni zmanjšanje stroškov na račun povečane proizvodnje. V primeru bank to lahko pomeni zmanjševanje števila podružnic in s tem števila zaposlenih ter povečanje ponudbe v obliki paketov oziroma skupin storitev.

Pomemben splošni motiv je tudi **optimiranje strukture kapitala**. Vemo, da je kapital sestavljen iz dolžniškega in lastniškega dela. Ob združitvi se struktura kapitala spremeni. Pojavi se težnja po prestrukturiranju, kar naj bi zagotovilo optimalnejšo strukturo kapitala.

Splošno veljavno pravilo narekuje v strukturi večjih bank znatno prevlado dolžniškega kapitala, saj je cena le-tega na kapitalskem trgu praviloma nižja.

Naslednji motiv je **tveganje**. Pri vpeljavi novih proizvodov, storitev in tehnologije se banke spopadajo z določenim tveganjem poslovanja. Večje banke so pri zmanjševanju in razpršitvi tveganja uspešnejše od manjših, saj imajo večji obseg poslovanja in zato večje področje porazdelitve rizika.

Evropskim bankam je splošni motiv združevanj tudi **ponudba storitev velikim strankam**. Med evropskimi bankami prevladujejo manjše ali srednje velike banke. V primeru, da je podjetje potrebovalo večjo vsoto denarja, je težko našlo banko, ki bi bila sposobna kreditni znesek v celoti sama financirati. Problem se je rešilo s sindiciranimi krediti ali pa združitvijo manjših bank v večjo, ki je zmogla kreditiranje visokih zneskov.

Z nastankom Evropske monetarne unije se je močno povečala mednarodna konkurenca na finančnih trgih posameznih držav Evropske unije. Združevanje zato evropskim bankam omogoča uspešno **konkuriranje tujim oziroma mednarodnim bankam tako na domačem kot na tujem tržišču**. Banke se dandanes srečujejo tudi z nebančnimi konkurenti, ki nudijo finančne proizvode in storitve, značilne za bančno ponudbo. Zato je cilj velikih bank tudi **diferenciranje poslovanja v zavarovalništvu in ponudba drugih nebančnih storitev** kot odgovor na konkurenco nebančnih institucij.

Pomembna motiva sta tudi **rast** banke, ki se po združitvi znatno poveča ter nesporno dejstvo, da večje banke lahko ponudijo svojim komitentom **širši spekter storitev** kot manjše banke (Zajc, 1998).

Posebni motivi so bolj specifični in jih je veliko več. Omejimo se na najpogostejše. Prvi je povezan z deregulacijo in liberalizacijo bančne industrije tako v Evropi kot v ZDA. Po uvedbi evra je bilo pričakovano zmanjšanje oziroma izpad nekaterih pomembnih bančnih poslov kot so menjalništvo in plačilni promet in nastanek dodatnih stroškov prilagoditve, vendar le prehodnega značaja. Zaradi zmanjšanja prihodkov bodo morale banke za ohranitev določene ravni dobička nujno zmanjšati prehodne stroške, To pa lahko dosežejo ravno z združitvami.

Naslednji vzrok, ki vodi banke v združitve, je počasna rast vsot v bančnem sektorju. Če banka želi razpršiti tveganje in razširiti ponudbo storitev, mora povečati svoj kapital in bilančno vsoto. Raziskave združitve večjih bank v ZDA med 1982 in 1987 so pokazale, da so banke po združitvi pridobile več depozitov na kapital in povečale rast bilančne vsote (Spiegel, 1996).

Naslednji motiv je preveliko število bank glede na velikost trga, kar se odraža v nizkih dobičkih bank. Banke se za združitve odločajo z namenom povečanja svoje tržne moči. Posledica tega je vztrajno naraščanje tržnih deležev na področju bančništva. Bančništvo je z nacionalnega vidika še vedno zelo razdrobljeno in tudi koncentracija na trgu je precej manjša kot v drugih gospodarskih panogah. Še vedno prevladuje v obliki lokalne dejavnosti, kar pomeni, da se osredotoča na manjše področje poslovanja. Dokler vstop banke na neko lokalno tržišče ni pretirano oviran, bo konkurenca sama preprečila zlorabe tržne moči in zagotovila kupcu možnost izbire.

Izrabljanje visoke vrednosti bančnih delnic za rast posla z združitvami je bil glede na raziskavo 118 ciljnih bank v ZDA tudi precej pomemben motiv. Z analizo so ugotovili, da se je tržna cena delnic opazovanih bank po prevzemu povečala za povprečno 11.5%. Po združitvi pa se je povečalo tudi neto premoženje delničarjev. Zanimiv rezultat raziskave je, da se je cena delnic banke, za katero je bil napovedan prevzem preklican, v povprečju znižala za 12,05%, in to v tednu, ko je bil preklic objavljen (Spiegel, 1996).

2. POSTOPEK PRIPOJITVE

2.1. PRAVNI VIDIKI PRIPOJITVE

Potrebna opravila pri postopku pripojitve:

1. Odločitev o obliki združitve in kapitalski izvedbi (če gre za pripojitev)
2. Imenovanje pripojitvenega revizorja s strani uprave vsake družbe
3. Upravi obeh družb pripravita pisno poročilo o pripojitvi, v katerih se:
 - Pravno in gospodarsko pojasni in utemelji pripojitvena namera (pogodba)

- Utemelji menjalno razmerje delnic
 - Določijo kriteriji za vrednotenje premoženja, ki je podlaga za določitev menjalnega razmerja
4. Upravi obeh družb pripravita pripojitveno pogodbo z vsebino:
- Firma in sedež obeh družb
 - Dogovor o prenosu premoženja vsake družbe, v zamenjavo za ugotovitev delnic prevzemne družbe
 - Navedbo menjalnega razmerja delnic in morebitno višino denarnega plačila
 - Podatke v zvezi s prenosom delnic prevzemne družbe
 - Pravice, ki izhajajo iz delnic prevzemne družbe z navedbo, kdaj začnejo veljati
 - Navedbo, od kdaj stopa prevzemna družba v pravni promet namesto prevzete družbe
 - Pravice, ki jih prevzemna družba zagotavlja delničarjem ter drugim imenikom vrednostnih papirjev prevzete družbe
 - Pogoje oziroma ugodnosti, ki se zagotavljajo članom uprave oziroma nadzornemu svetu
 - Podatke o zastopniku za prevzem delnic prevzemne družbe
 - Druge določbe (prevzem delavcev prevzete družbe, določitev njihovih plač,...)
5. Revizor na podlagi opravljene revizije v obeh družbah ter opravljenega vrednotenja premoženja obeh družb pripravi revizijsko poročilo o določitvi menjalnega razmerja delnic obeh družb z navedbami:
- Po kakšnih metodah je bilo ugotovljeno predlagano menjalno razmerje
 - Utemeljitev ustreznosti uporabljenih metod
 - Kakšno menjalno razmerje bi bilo ugotovljeno pri uporabi različnih metod
 - Pojasnilo o ponderacijskem razmerju vpliva posameznih metod za določitev vrednosti, če se hkrati uporabljajo različne metode
- Revizor pregleda tudi pripojitveno pogodbo, Pregled obsega:
- Elemente v skladu s 512. členom ZGD
 - Veljavnost pripojitvene pogodbe (515. člen ZGD)
 - Priprava in izvedba skupščine (516. člen ZGD)

- Oblika pripojitvene pogodbe (notarski zapis – 517. člen ZGD)
 - Pravilnost izvedbe pripojitve (519. člen ZGD)
 - Pregled varstva upnikov in imetnikov posebnih pravic (522. in 523. člen ZGD)
 - Določitev vrednosti postavk v zaključni bilanci prevzete družbe
 - Zadostnost
 - Ustreznih sklepov, dovoljenja Banke Slovenije ter nakup – plačilo delnic
6. Pripraviti skupščini obeh družb, s tem da je delničarjem na razpolago:
- Pripojitvena pogodba
 - Letni obračun in poročilo o stanju družb za zadnja tri poslovna leta
 - Poročilo obeh uprav iz točke 3
 - Revizijska poročila
 - Cenitvena poročila
7. Odločitev obeh skupščin o pripojitveni pogodbi (potrebna je $\frac{3}{4}$ večina). V primeru, če je več razredov delnic, je potrebno soglasje vsakega razreda.
8. Uprave družb na podlagi soglasja skupščin sklenejo pripojitveno pogodbo v obliki notarskega zapisa
9. Vloga na Banko Slovenije za izdajo dovoljenja za pripojitev (16. člen ZBH), ki vsebuje:
- Pogodbo o pripojitvi
 - Revizijsko priporočilo o pogodbi in pripojitvi
 - Sklep o pripojitvi
 - Pogodbo o medsebojnih pravicah in obveznostih
 - Opis prednosti nove organiziranosti s poudarkom na poslovnem rezultatu
 - Konsolidirane računovodske izkaze po pripojitvi
 - Podatke o konsolidiranem jamstvenem kapitalu in kapitalski ustreznosti
10. Po pridobitvi soglasja Banke Slovenije izročitev delnic zastopniku prevzete družbe.
11. Prijava vpisa pripojitve pri prevzeti in prevzemni družbi, kateri se priloži:

- Izjava uprave, da pripojitveni sklepi v izpodbijanem roku (1 mesec) niso bili izpodbijani ali da je bilo izpodbijano pravnomočno zavrnjeno
- Pripojitveno pogodbo
- Zapisnike sklepov o pripojitvi
- Dovoljenje Banke Slovenije
- Zadnje bilance obeh družb
- Izjavo zastopnika prevzete družbe, da so mu bile delnice izročene oziroma plačila opravljena

12. Pripojitev se vpiše v sodni register najprej po sedežu prevzete družbe in šele nato po sedežu prevzemne družbe. Premoženje prevzete družbe preide v premoženje prevzemne družbe z dnem vpisa v sodni register pripojitve po sedežu prevzemne družbe. S tem dnem prevzeta družba preneha obstajati kot samostojna pravna oseba (izbris iz registra). Na prevzemno družbo preidejo poleg premoženja prevzete družbe tudi vse njene obveznosti

2.2. KRATEK OPIS POSTOPKA PRIPOJITVE M BANKE K KOPER BANKI

Na skupni predlog uprav obeh bank je Okrajno sodišče v Kopru s sklepom št. N 20/99 skladno s členom 514/2 ZGD imenovalo za revizorja pripojitve revizorsko hišo PriceWatershouseCoopers d.d. Ljubljana. Gradivo, ki je bilo podlaga za odločanje o pripojitvi, je pripravila delovna skupina, sestavljena iz predstavnikov obeh bank. Sestavni del tega gradiva je poročilo uprav obeh bank, v katerem se utemeljujejo ekonomski in pravni vidiki pripojitve s posebnim poudarkom na menjalnem razmerju delnic. Pripojitveno pogodbo in menjalno razmerje je pregledal pripojitveni revizor in o rezultatih revizije izdelal pisno poročilo.

Pogodba o pripojitvi in ureditvi medsebojnih pravic vsebuje menjalno razmerje delnic, pravice, ki izhajajo iz delnic prevzemne banke, datum, s katerim vstopa prevzemna banka v pravni promet namesto prevzete banke, pravice, ki jih prevzemna banka zagotavlja delničarjem in drugim imetnikom vrednostnih papirjev prevzete banke ter pogoje oziroma ugodnosti, ki se zagotavljajo članom uprave in način urejanja pravic in obveznosti drugim delavcem prevzete banke.

Po obravnavi navedenih dokumentov na nadzornih svetih obeh bank sta bili sklicani skupščini obeh bank, ki sta o navedenih zadevah dokončno sklepali. Za sprejem skupščinskih sklepov je bila potrebna najmanj tričetrtinska večina pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala.

Po uspešno izvedenih skupščinah obeh bank je Banka Koper zaprosila Banko Slovenijo za dovoljenje za pripojitev M Banke.

S pridobljenim dovoljenjem se je izvedla prijava pripojitve v sodni register v Ljubljani in Kopru. Vpis pripojitve pri Okrožnem sodišču v Kopru se je lahko izvršil šele, ko se je izvršil vpis pripojitve pri Okrožnem sodišču v Ljubljani.

Z izvedbo vpisa pripojitve v register Okrožnega sodišča v Kopru, dne 30.09.1999, je M banka prenehala obstajati kot samostojni pravni subjekt. Banka Koper d.d. je s 01.10.1999 nastopila kot univerzalni pravni naslednik in prevzela vse pravice in obveznosti prevzete družbe. Delničarji M banke so pridobili delnice Banke Koper in vse pravice in upravičenja, ki iz teh delnic izhajajo, skladno s pogodbo o pripojitvi.

Za pripojitev ni bilo obveznosti obveščanja organa za varstvo konkurence, ker Banka Koper d.d. po združitvi ni obvladovala več ko 50% tržnega deleža v Republiki Sloveniji (12. člen Zakona o varstvu konkurence, Ur. list RS, št. 18/1993).

Postopek za pripojitev ene delniške družbe k drugi ureja Zakon o gospodarskih družbah (členi 512 do 529). Za združevanje bank z drugimi bankami oziroma drugimi pravnimi osebami veljajo tudi določbe Zakona o bančništvu (čl. 36/3, 36/5, 37, 42)

2.3. DOLOČITEV MENJALNEGA RAZMERJA DELNIC

V primeru pripojitve ene banke k drugi je za delničarje bank najpomembnejša odločitev o menjalnem razmerju delnic. Tudi Zakon o gospodarskih družbah v 513. členu določa, da morajo uprave družb v poročilu o pripojitvi pojasniti in utemeljiti menjalno razmerje delnic. Osnova za določitev menjalnega razmerja je vrednost premoženja, zato sta obe banki izvedli cenitev vrednosti svojega premoženja. Cenitev opravi uradni cenilec, ki ima licenco Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo.

Pri izračunu menjalnega razmerja so bile poleg knjigovodske vrednosti uporabljene metode iz cenitvenega poročila:

- **metoda neto vrednosti aktive z upoštevanim goodwillom**, pri kateri čisto vrednost substance bank predstavlja ocenjena vrednost premoženja (aktiva) zmanjšana za ocenjene obveznosti do tujih virov z upoštevanim goodwillom
- **metoda diskontiranih bodočih denarnih tokov**, izdelana na podlagi poslovnih načrtov obeh bank za prihodnjih 5 let.

Upravi obeh bank sta predlagali kombinacijo predhodno navedenih metod ob upoštevanju različnih ponderjev za posamezno metodo:

Tabela 1: Določitev ponderjev izbranih metod menjalnega razmerja

Vrednost delnice v SIT

Metoda	Banka Koper	M Banka	Ponder
1. Metoda neto vrednosti aktive z upoštevanim goodwillom	36.998	28.871	70%
2. Metoda diskontiranih bodočih denarnih tokov	117.491	34.988	15%
3. Knjigivodska vrednost	28.977	25.159	15%
4. Vrednost delnic	47.869	29.232	100%
MENJALNO RAZMERJE DELNIC	1	0.611	

Vir: Poročilo uprav bank o pripojitvi M Banke d.d. k Banki Koper d.d., 24.05.1999.

Upravi sta bili mnenja, da navedena kombinirana metoda upošteva tako statični vidik ceditve kapitala, kot tudi dinamično komponento, ki se kaže skozi upoštevanje bodočih denarnih tokov kot tudi premije za goodwill, izračunane na podlagi ocene bodočih donosov.

Glede na ceditveni izvid, ki metodi neto vrednosti aktive daje večjo težo, sta se upravi obeh bank odločili, da naj ima ta metoda nosilno vlogo pri oblikovanju menjalnega razmerja. Po priporočilu cenilca sta upravi metodi diskontiranih denarnih tokov namenili le manjšo težo.

Upravi obeh bank sta predlagali menjalno razmerje med delnicami Banke Koper in delnicami M banke: 1 : 0,6, kar pomeni, da se za 1 delnico M banke dobi 0,6 delnice Banke Koper.

2.4. METODE ZA DOLOČANJE MENJALNEGA RAZMERJA

Zakon o gospodarskih družbah in drugi slovenski predpisi ne določajo metod menjalnega razmerja delnic, zato so bile uporabljene metode iz mednarodne prakse, in sicer tiste, ki so najbolj uporabne za pripojitev v slovenskem bančnem prostoru:

- Metoda neto vrednosti substance
- Metoda neto vrednosti donosa
- Kombinirane metode

Pomembna je tudi tržna metoda, ki pa v dani pripojitvi ni prišla v poštev, ker delnice obeh bank ne kotirajo na borzi.

Pri izračunu omenjenih variant menjalnega razmerja delnic sta bili uporabljeni tudi metodi iz cenitvenega poročila, in sicer:

- Metoda diskontiranih bodočih denarnih tokov
- Metoda neto vrednosti aktive z goodwillom

2.4.1 Metoda neto vrednosti substance

Po tej metodi se ugotavlja čista vrednost substance (kapital), to je razlika med vrednostjo premoženja in obveznosti. Predpogoj zanjo je preverjanje resničnosti in poštenosti posameznih postavk bilance stanja (naložb in obveznosti) s strani pooblaščenih cenilcev. (Odar, 1995). V ta namen so bili revidirani računovodski izkazi obeh bank za leto 1998. Z namenom čim bolj objektivne določitve menjalnega razmerja pa je bila izvedena tudi cenitev premoženja s strani pooblaščenega cenilca.

Po reviziji računovodskih izkazov obeh bank za leto 1998 je bila knjigovodska vrednost delnic kot orientacija za določitev menjalnih razmerij naslednja:

Tabela 2: Sestava kapitala

		Stanje 31.12.1998 Zneski v 1000 SIT	
	KAPITAL	Banka Koper	M banka
1.	Vpisani kapital	531.359	1.743.150
2.	Vplačani presežek kapitala	34.416	684.263
3.	Rezerve banke	7.768.167	465.476
4.	Splošne rezervacije	475.000	38.000
5.	Revalorizacijski popravek kapitala	5.355.713	1.416.652
6.	Preneseni čisti dobiček/izguba preteklih let	688.041	0
7.	Čisti dobiček obdobja	1.055.189	80.441
	Skupaj	15.908.885	4.427.982

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

Tabela 3: Knjigovodska vrednost delnicStanje 31.12.1998
Zneski v 1000 SIT

	OPIS	Banka Koper	M banka
1.	Kapital po SRS: Op.:brez splošnih rezervacij in s celotnim čistim dobičkom	15.397.260	4.385.567
2.	Število vseh delnic	531.359	174.315
	Knjigovodska vrednost delnice	28.977	25.159
	MENJALNO RAZMERJE DELNIC	1:	0.868

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

Metoda neto vrednosti sredstev (substančna vrednost) se v primerjavi s knjigovodsko vrednostjo razlikuje v:

- vrednost aktive in pasive se upošteva po opravljeni cenitvi
- aktiva se zniža za lastne delnice

2.4.2 Metoda neto vrednosti sredstev**Tabela 4: Določitev razmerja delnic glede na metodo neto vrednosti sredstev**Stanje 31.12.1998
Zneski v 1000 SIT

	Opis	Banka Koper	M banka
1.	a) Aktiva po cenitvi (cenitveni izvid)	138.022.281	14.325.960
	b) Lastne delnice	384.994	31.858
	Skupaj neto sredstva (a-b)	137.637.287	14.294.102
2.	Obveznosti do tujih virov (cenitveni izvid)	121.282.559	9.798.798
3.	Čista vrednost sredstev (1 – 2)	16.354.728	4.495.304
4.	Število delnic banke po statutu	531.359	174.315
	Število lastnih delnic 31.12.1998	53.114	4.381
	Neto število delnic	478.245	169.934
	Število delničarjev	330	3647
5.	Vrednost delnice (3/4 v SIT)	34.197	26.453
	RAZMERJE DELNIC	1	0,774

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

2.4.3 Metoda ocenjenih vrednosti na podlagi doseženih donosov v preteklem obdobju

Pri uporabi te metode je bilo upoštevano triletno preteklo obdobje 1996-1998. Upoštevanje daljšega obdobja ne bi bilo smiselno, predvsem zaradi večjih sprememb v zakonodaji (prehod na SRS, Sklep o razvrstitvi bilančnih in zunajbilančnih postavk Banke Slovenije), ki so bistveno vplivale na računovodske izkaze.

Tabela 5: Analiza donosnosti v obdobju od 1996 – 1998

Povprečna mesečna vrednost kapitala po substančni metodi

ROE je donosnost kapitala(čisti dobiček/kapital X 100)

v tisoč SIT

	Opis	Banka Koper			M Banka		
		Kapital	Neto dobiček	ROE	Kapital	Neto dobiček	ROE
1.	Analiza donosnosti v preteklem obdobju						
	• leto 1996	11.247.953	629.497	5,6	3.618.824	215.381	5,95
	• leto 1997	12.388.734	1.227.242	9,91	3.938.615	104.227	2,65
	• leto 1998	14.066.610	1.055.189	7,50	4.189.627	80.441	1,92
	Povprečna stopnja donosa za 3 leta			7,67			3,51
2.	Izračun povprečne stopnje dobička glede na stanje 1998	14.066.610	1.078.909	7,67	4.189.624	147.056	3.51
3.	Korigiran dobiček iz leta 1988 glede na oceno leta 1998 (po naknadnem dogovoru)	14.385.453	1.078.909	7,50	1.960.747	147.056	7,50
4.	Upoštevana osnova donosnosti	14.385.453			1.960.747		
5.	Število neto delnic	478.245			169.934		
6.	Vrednost delnic	30.080			11.538		
	RAZMERJE DELNIC	1:			0,384		

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

2.4.4. Metoda ocenjenih vrednosti na podlagi bodočih donosov

Tudi pri metodi ocenjenih vrednosti na podlagi bodočih donosov je bilo zajeto triletno obdobje tako kot pri metodi ocenjenih vrednosti na podlagi preteklih donosov. V okviru te metode sta bili izdelani dve varianti, in sicer.

2.4.4.1 Menjalno razmerje na podlagi bodočega donosa – 1. varianta

Pri tej varianti so upoštevani podatki o čistem dobičku in kapitalu iz planskih dokumentov obeh bank

Tabela 6: Menjalno razmerje na podlagi bodočega donosa – 1. varianta

Povprečna letna vrednost kapitala
ROE je donosnost kapitala(čisti dobiček/kapital X 100)
v tisoč SIT

	Opis	Banka Koper			M Banka		
		Kapital	Neto dobiček	ROE	Kapital	Neto Dobiček	ROE
1.	leto 1999	16.780.331	1.764.570	10,52	4.552.251	63.509	1,40
	leto 2000	18.798.010	1.342.650	7,14	4.853.142	61.274	1,26
	leto 2001	20.267.325	1.557.600	7,69	5.119.786	94.592	1,85
	povprečna stopnja donosa			8,45			1,50
2.	Izračun povprečne stopnje dobička glede na stanje leta 2001	20.267.325	1.712.589	8,45	5.119.786	76.797	1,50
3.	Primerljiva vrednost bank (povprečni donos treh let obeh bank oz. naknadni dogovor)	22.834.520	1.712.589	7,50	1.023.960	76.797	1,50
5.	Število neto delnic	478.245			169.934		
6.	Vrednost delnic	47.245			6.026		
	RAZMERJE DELNIC	1:			0,126		

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

2.4.4.2 Menjalno razmerje na podlagi bodočega donosa - 2. varianta

Pri tej varianti so upoštevani podatki o čistem dobičku in kapitalu planskih dokumentov obeh bank ter slabo ime, ki izhaja iz lastnih delnic, ki so bile odkupljene po nižji ceni od knjigovodske vrednosti. Ta učinek je znašal 924 milijonov SIT (neto, po zmanjšanju za 25% davek od dobička), ki se amortizira skozi izkaz uspeha v petih letih.

Tabela 7: Menjalno razmerje delnic na podlagi bodočega donosa – 2. varianta

v 1000 SIT
 Povprečna letna vrednost kapitala
 ROE je donosnost kapitala (čisti dobiček/kapital X 100)

Opis	BANKA KOPER				M BANKA				Koreg. ROE.
	Kapital	Neto dobiček	ROE	Kapital	Neto dobiček	ROE	Slabo ime	SKUPAJ:	
1.	16.780.331	1.764.570	10,52	4.552.251	63.509	1,40	184.888	248.397	5,46
	18.798.010	1.342.650	7,14	4.853.142	61.274	1,26	184.888	246.162	5,07
	20.267.325	1.557.600	7,69	5.119.786	94.592	1,85	184.888	279.480	5,46
Povprečna stopnja donosa			8,45						5,33
2.									
Izračun povprečne stopnje dobička glede na stanje leta 2001		1.712.589	8,45	5.119.786	76.797	1,50		272.885	5,33
3.									
Primerljiva vrednost bank (povprečni donos treh let obah bank oz. naknadni dogovor)	22.834.520	1.712.589	7,50	3.638.467				272.885	7,50
5.	478.245			169.934					
6.	47.746			21.411					
Razmerje delnic	1:			0,448					

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999

2.4.5 Metoda diskontiranih bodočih denarnih tokov iz cenitvenega poročila

Po tej metodi je cenilec izhajal iz predpostavke poslujoče banke na dolgi rok in njene zmožnosti generiranja denarnih tokov. Ključno pri oceni vrednosti kapitala po tej metodi je ocenitev realne stopnje rasti donosa v prihodnjih letih in ocenitev povprečne diskontne stopnje za izračun sedanje vrednosti bodočih denarnih tokov. Pri ocenitvi realne stopnje donosa v prihodnosti je cenilec izhajal iz donosov banke v preteklosti, načrtovanih donosov v srednjeročnem obdobju in pričakovanih gospodarskih razmer v daljšem obdobju. Pri ocenitvi primerne diskontne stopnje pa je cenilec uporabil metodo CAPM (Capital Assets Pricing Model – model določanja cen dolgoročnih naložb) in model ACAPM, pri čemer si je pri oceni sistematičnega tveganja panoge (koeficient beta) in pričakovane premije za tveganje posluževal prakse ameriških bank.

Tabela 8: Metoda diskontiranih bodočih denarnih tokov

v 1000 SIT

	Opis	Banka Koper	M Banka
1.	Vrednost kapitala na dan 31.12.1998 s cenitvenega poročila	56.574.358	5.977.462
2.	Vrednost lastnih delnic	384.994	31.858
3.	Neto kapital po cenitvi	56.189.364	5.945.604
4.	Število delnic banke po statutu	531.359	174.315
5.	Število lastnih delnic 31.12.1998	53.114	4.381
6.	Neto število delnic	478.245	34.988
7.	Vrednost delnice (3/6 v SIT)	117.491	34.988
	RAZMERJE DELNIC	1:	0,298

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

2.4.6 Metoda prilagojene vrednosti neto sredstev

Cenitev na podlagi te metode izhaja iz revidiranih računovodskih izkazov za leto 1998, z izvedeno cenitvijo opreme in nepremičnin. Uporaba te metode, ob predpostavki delujočega podjetja, je bila korigirana z upoštevanjem premije goodwill, ki izvira iz zmožnosti doseganja visokih dobičkov.

Tabela 9: Metoda neto vrednosti aktive z goodwillom

v 1000 SIT

	Opis	Banka Koper	M Banka
1.	Vrednost kapitala na dan 31.12.1998 s cenitvenega poročila	18.078.885	4.938.078
2.	Vrednost lastnih delnic	384.994	31.858
3.	Neto kapital po cenitvi	17.693.891	4-906.220
4.	Število delnic banke po statutu	531.359	174.315
5.	Število lastnih delnic 31.12.1998	53.114	4.381
6.	Neto število delnic	478.245	34.988
7.	Vrednost delnice (3:6 v SIT)	36.988	28.871
	Razmerje delnic	1:	0,780

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

2.4.7 Kombinirane metode

Nobena od predlaganih metod ni popolnoma zanesljiva, zato se v praksi uporabljajo kombinirane metode. S kombinacijo različnih metod je možno doseči bolj pošteno menjalno razmerje.

Tabela 10: . Povzetek menjalnih razmerij iz navedenih metod

Metoda	Vrednost delnice v SIT		Razmerje	
	Banka Koper	M Banka	Banka Koper	M Banka
Knjigovodska vrednost	28.977	25.159	1:	0,868
Metoda neto vrednosti sredstev (substancna metoda)	34.197	26.453	1:	0,774
Metoda ocenjenih vrednosti na podlagi doseženih donosov v preteklem obdobju 1996-1998	30.080	11.538	1:	0,384
Metoda ocenjenih vredn. na podlagi bodočih donosov – 1. varianta	47.746	6.026	1:	0,126
Metoda ocenjenih vredn. na podlagi bodočih donosov – 2. varianta	47.746	21.411	1:	0,448
Metoda diskont. bodočih den. tokov	117.491	34.988	1:	0,298
Metoda neto vredn. aktive z upoštevanim goodwillom	36.998	28.871	1:	0,780

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

Glede na dobljene rezultate je vodstvo obeh bank predlagalo naslednjo kombinirano metodo:

Tabela 11: Kombinirana metoda za določitev menjalnih razmerij

Metoda	Vrednost delnice v SIT		Ponder
	Banka Koper	M Banka	
Knjigovodska vrednost	28.977	25.159	15%
Metoda diskont. bodočih den. tokov	117.491	34.988	15%
Metoda neto vredn. aktive z upoštevanim goodwillom	36.998	28.871	70%
VREDNOST DELNICE	47.869	29.232	100%
MENJALNO RAZMERJE DELNIC	1	0,611	

Vir: Predlog menjalnega razmerja delnic Banke Koper d.d. in M Banke d.d. po stanju 31.12.1998 kot osnova za revizijsko poročilo o pripojitvi, 19.05.1999.

Banka Koper je glede na stanje 30.04.1999 zamenjala 70.285 delnic manjšinskim delničarjem M banke z 42.171 delnicami Banke Koper, za razliko do 1 delnice pa izplačala gotovino. Banka Koper je v ta namen uporabila lastne delnice.

3. ANALIZA POSLOVANJA OBEH BANK V OBDOBJU OD 01.01.1996 DO 31.12.1998

3.1 PREDSTAVITEV BANKE KOPER d.d.

3.1.1. *Kratka zgodovina banke od ustanovitve*

Leta 1955 je bila v Kopru ustanovljena Istrska komunalna banka s sedežem v Kopru ter podružnicami v Piranu, Izoli, Sežani, Postojni in Ilirski Bistrici. Nova zakonodaja je leta 1961 podružnicam omogočila, da so se osamosvojile, vendar pa so se že naslednje leto združile v medobčinsko Komunalno banko Koper. Leta 1965 se je banka preimenovala v Kreditno banko Koper, ki je kot nova komercialna in investicijska banka pospešeno razvijala nove posle in se prilagajala hitro razvijajočemu gospodarstvu. Svojo mrežo je razširila na območje Ljubljane, Nove Gorice in Reke.

Zaradi nove bančne zakonodaje je leta 1978 iz Kreditne banke Koper in podružnice Ljubljanske banke v Kopru nastala nova LB – splošna banka Koper kot temeljna banka v okviru Ljubljanske banke - združene banke. Le-ta se je leta 1992 izločila iz sistema Ljubljanske banke in se leta 1994 z odkupom 51% prednostnih delnic osamosvojila in postala Splošna banka Koper. Banka Slovenije ji je podelila neomejeno dovoljenje za opravljanje vseh vrst bančnih poslov doma in v tujini. V maju 1997 se je preimenovala v Banko Koper d.d. in še isto leto odkupila 51% delnic M banke d.d. Ljubljana in ustanovila Bančno skupino Banke Koper z namenom krepitev tržne pozicije, večje konkurenčnosti in nižanja operativnih in razvojnih stroškov.

3.1.2. Obseg dovoljenja in vrste finančnih storitev

Banka Koper ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje vseh vrst bančnih in finančnih poslov doma in v tujini. Skladno z zakonom in statutom opravlja naslednje bančne posle:

- sprejema vse vrste denarnih vlog pravnih in fizičnih oseb;
- daje in najema kredite doma in v tujini
- opravlja posle plačilnega prometa
- odkupuje čeke in menice
- posluje s tujimi plačilnimi sredstvi
- izdaja vrednostne papirje in kreditne kartice
- kupuje in prodaja ter upravlja z vrednostnimi papirji domačih in tujih izdajateljev
- prevzema in izdaja poročila in garancije ter sprejema druge obveznosti za svoje komitente, ki se lahko izpolnijo v denarju, doma in v tujini
- kupuje in izterjuje terjatve
- hrani vrednostne papirje in druge vrednosti
- opravlja vse posle z vrednostnimi papirji (posredovanje, trgovanje, posebno borzno trgovanje, upravljanje s finančnim premoženjem strank, odkupovanje in priprava novih izdaj, investicijsko svetovanje

Je univerzalna banka, ki opravlja vse vrste poslov za pravne in fizične osebe.

3.1.3. Tržni deleži banke in okolje, v katerem banka posluje

Banka Koper je v letu 1998 ohranila tržni delež, merjen z velikostjo bilančne vsote, ki znaša 5,9%, kar jo je takrat uvrščalo na četrto mesto med bankami v Sloveniji.

Banka Koper posluje predvsem na obalno-kraškem in notranjsko – kraškem območju, kjer ima večinski tržni delež. Širitev poslovne mreže izven regije je banka pričela v letu 1996 z odprtjem poslovne enote v Ljubljani, leto kasneje z odprtjem predstavništva v Mariboru in nato še v Novi Gorici. Ob koncu leta 1998 je imela banka 7 poslovnih enot, 16 agencij in 2 predstavništvi.

3.2. PREDSTAVITEV M-BANKE

3.2.1 Kratka zgodovina Banke od ustanovitve

Banka je bila ustanovljena s sklepom o ustanovitvi na zboru delničarjev 7. aprila 1992, in sicer z vplačilom ustanovnega kapitala, ki so ga vpisale in vplačale pravne in fizične osebe. M banka d.d. je z vpisom v sodni register dne 22. junija 1992 postala prva banka, ki je bila v večinski privatni lasti fizičnih oseb.

Kot ena manjših bank se je uspešno razvijala in napredovala v bančnem prostoru. Banka je postopoma do leta 1996 povečevala svoj ustanovni kapital, s čimer se je število delničarjev povzpelo čez 10.000. Vendar pa je bil kljub temu banki z ukrepom Banke Slovenije dodeljen omejen obseg poslovanja na področju zbiranja sredstev v tuji valuti in opravljanja poslov z vrednostnimi papirji. Banka je bila od vsega začetka močno povezana s podjetji poslovnega sistema Mercator in z nekdanjim sistemom IMP.

Kreditna izpostavljenost do posameznih podjetij Mercatorja je bila sicer ves čas v zakonsko določenih okvirjih, razen v letu 1996, ko je zaradi združitve nekaterih trgovskih družb na območju Ljubljane prišlo do občutnega preseganja kreditne izpostavljenosti do tako združenih trgovskih družb. Da je banka spet dosegla dovoljen nivo je morala zmanjšati obseg poslovanja, ki ga je bilo na že zasičenem trgu težko nadomestiti, kaj šele povečevati.

Leta 1997 se je število in struktura delničarjev drastično spremenila. Banka Koper je z 51% deležem v kapitalu M banke pridobila status večinskega lastnika. Še isto leto sta banki oblikovali Bančno skupino Banke Koper.

3.2.2 Obseg dovoljenja in vrste finančnih poslov

Banka Slovenije je M banki d.d. dne 22. Junija 1992 izdala dovoljenje za poslovanje, točno leto zatem pa še odločbo o neomejenem dovoljenju za poslovanje.

Banka Slovenije je kasneje banki odvzela:

- z dnem 08.11.1994 dalje dovoljenje za zbiranje novih denarnih vlog fizičnih oseb v tuji valuti
- z dnem 05.04.1995 dalje dovoljenje za opravljanje poslov z vrednostnimi papirji
- z dnem 24.02.1997 dalje dovoljenje za odpiranje računov in vodenje vlog za tuje osebe in skrbniških računov za tuje banke

M Banka d.d. je opravljala naslednje bančne posle:

- Sprejem vseh vrst denarnih vlog pravnih in fizičnih oseb (razen denarnih vlog fizičnih oseb v tuji valuti)
- Dajanje in najem posojil
- Posli plačilnega prometa
- Odkup čekov in menic
- Poslovanje s tujimi plačilnimi sredstvi
- Izdaja vrednostnih papirjev in kreditnih kartic
- Prevzem in izdaja poroštva in garancije ter sprejem drugih obveznosti za svoje komitente, ki se lahko izpolnjujejo v denarju
- Kupovanje in izterjava terjatev
- Storitve pri hranjenju vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni in niso shranjeni v klirinško depotni družbi ter hrani druge vrednosti

3.1.3 Tržni deleži in okolje, v katerem je banka poslovala

Tržni delež banke je na dan 31.12.1998 znašal 0,6% celotne bilančne vsote poslovnih bank. Banka je imela konec leta 1998 161 komitentov – pravnih oseb. Poslovala je na skoraj celotnem prostoru Slovenije.

Banka je imela na dan 31.12.1998 na področju poslovanja s prebivalstvom 5 poslovalnic (Ljubljana, Ptuj, Koper, Sevnica), 5 agencij (Ljubljana, Ormož, Lenart, Gornja Radgona, Idrija) in 13 blagajniških mest v devetih slovenskih mestih.

4. PROJEKCIJA POSLOVANJA BANKE KOPER PO PRIPOJITVI M BANKE

4.1 PRIČAKOVANI UČINKI PRIPOJITVE

Poglavitno prednost je predstavljalo povečanje obsega poslovanja in s tem tržnega deleža, hkrati pa tudi utrditev banke izven matičnega območja. Te prednosti je mogoče doseči z dobro razvito mrežo poslovalnic po vsej Sloveniji, obenem pa zagotoviti boljše izkoriščenost tehničnih in kadrovske kapacitet ob zniževanju stroškov poslovanja.

4.1.1 Učinki na računovodske izkaze

Pričakovani učinki se odražajo v bilanci stanja in izkazu uspeha. Banka je na osnovi srednjeročnih načrtov obeh bank pripravila konsolidirane računovodske izkaze za triletno obdobje.

Po pripojitvi je bilo načrtovano 13% povprečno letno naraščanje bilančne vsote. Pri tem so ocenjevali 22% povprečno rast posojil nebančnemu sektorju in 15% rast depozitov (glej tabelo 15, str. 31).

Ocenjeno je bilo, da bodo učinki pripojitve v prvih letih poslovanja nižji, saj je potrebna dolgoročnejša konsolidacija poslovanja tako iz vidika mreže poslovanja, kadrovanja, tehnološke podpore in ostalih dejavnikov. Največji učinek na petletni finančni izid so videli v amortizaciji slabega imena.

Povprečni načrtovani bruto donos na kapital v obdobju 1999-2001 po pripojitvi bi znašal 14,5%, kar je za 25% več od načrtovanega povprečnega donosa Banke Koper pred pripojitvijo.

4.1.2 Likvidnost banke

Po pripojitvi bi bilo zagotavljanje tolarske in devizne likvidnosti racionalnejše, saj bo le-ta upravljana z enega mesta, kar pomeni, da bo potreba po zagotavljanju sekundarnih likvidnostnih rezerv manjša kot v primeru ločenega upravljanja z likvidnostjo. Banka Koper je planirala s sinergijskimi učinki obeh bank učinkovitejše zagotavljati potrebno razmerje naložb s sredstvi skladno z določili Banke Slovenije

4.1.3 Organiziranost Banke Koper

Obseg poslovanja, razpredenost poslovne mreže in opravljanje vseh komercialnih poslov banke so bili glavni dejavniki odločitve, da se M banka vključi v organizacijsko shemo Banke Koper kot posebna teritorialno ločena organizacijska enota - Glavna podružnica Ljubljana, ki je po funkciji vodenja neposredno vezana na upravo banke.

Glavna podružnica M Ljubljana bo opravljala naslednje posle:

- Sklepanje depozitnih, kreditnih in jamstvenih poslov za pravne in fizične osebe
- Izvajanje deviznega in tolarskega plačilnega prometa za pravne in fizične osebe
- Vodenje računov na vpogled za komitente banke

Glavna podružnica M Ljubljana bo imela organiziran lasten kreditni odbor z omejenimi pooblastili po sklepu uprave Banke Koper.

Obstoječa organizacijska struktura Banke Koper se ni spreminjala, le dopolnila se je z novo organizacijsko enoto Glavna podružnica M Ljubljana in njenimi na novo oblikovanimi organizacijskimi deli.

4.1.4 Kadrovska zasedba

Banka Koper d.d. je prevzela vse delavce, ki so imeli na dan 30.09.1999 pri M banki d.d. Ljubljana sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas.

Delavcem so po pripojitvi pripadle plače v skladu s Kolektivno pogodbo dejavnosti bank in hranilnic v Republiki Sloveniji, ob upoštevanju aktov o sistematizaciji in nagrajevanju v Banki Koper d.d.

Delavce, ki so imeli sklenjene individualne pogodbe o zaposlitvi, je Banka Koper razporedila na delovna mesta v Glavni podružnici M Ljubljana oz. Banki Koper d.d., in sicer v skladu z organizacijo in ob upoštevanju kriterijev za sklepanje individualnih pogodb v Banki Koper d.d. in kolektivnih pogodb.

4.1.5 Tehnološka podpora

Banka Koper in M Banka sta uporabljali različno informacijsko tehnologijo, tako v tehnološkem kot aplikativnem smislu. M banka je takrat že uporabljala določeno tehnološko podporo Banke Koper. V skladu z novo organiziranostjo je nova organizacijska enota Glavna podružnica M Ljubljana postopoma začela prevzemati informacijsko tehnologijo Banke Koper na vseh področjih poslovanja ter prevzela postopke dela Banke Koper.

4.2 PREDNOSTI PRIPOJITVE

Banka Koper bi s predlagano pripojitvijo povečala svoj tržni delež v slovenskem bančnem prostoru za najmanj 6,4%, predvsem pa utrdila svojo dejansko prisotnost v njem. Širitev banke izven matične regije naj bi omogočala večjo učinkovitost poslovanja zaradi:

- Povečane baze komitentov,
- Vpeljave nove storitve plačilnega prometa v širši slovenski prostor,
- Izboljšanja kakovosti ponudbe, predvsem na račun novih produktov in segmentacije komitentov, ki bo prilagojena ponudbi,

kar bi se odrazilo v povečanem obsegu poslovanja banke in bi ob

- hkratnem združevanju ter racionalizaciji zalednih bančnih funkcij,
- boljši izkoriščenosti poslovne mreže in njene okrepitve v drugih regijskih centrih,
- poenotenju informacijske tehnologije,

prispevalo k zniževanju stroškov poslovanja na enoto produkta.

Vodstvi obeh bank sta ocenili, da bi prišlo do sinergijskih učinkov na področju:

- Koncentracije kadrovskega potenciala in bančnega znanja
- Izkoriščenosti informacijske tehnologije
- Medregijskega povezovanja komitentov in njihovih poslov

4.3 POMANJKLJIVOSTI IN SLABOSTI ZDRUŽEVANJA

Izkažejo se lahko predvsem v :

- Organizacijskih težavah, ki v začetnem obdobju zahtevajo posebno angažiranost delavcev obeh bank, čemur pa se pri povezovanju obeh bank ni mogoče izogniti
- Kadrovskih težavah, ki nastanejo zaradi združevanja in povezovanja določenih delovnih postopkov na nov način, kar lahko vpliva na motiviranost zaposlenih
- Možnosti, da določeni komitenti, predvsem M banke, želijo zamenjati banko, čemur je potrebno posvetiti veliko pozornost

4.4 TEHTANJE PREDNOSTI IN SLABOSTI

Tehtanje prednosti govori v prid združevanja, ki naj bi omogočilo:

- Delničarjem večjo varnost in stabilnost donosov na kapital
- Komitentom dolgoročno gledano večji asortiman in kakovost storitev
- Večjo prisotnost in prepoznavnost banke v slovenskem bančnem prostoru in s tem dodatno bazo komitentov
- Boljše načrtovanje razvoja in izkoristka strokovnega kadra
- Aktivnejša udeležba na razvojnih projektih
- Spremljanje večjih poslovnih sistemov kot nosilcev razvoja za srednja in mala podjetja

5. KOPER BANKA PO PRIPOJITVI M BANKE DANES

5.1 ANALIZA POSLOVANJA BANKE KOPER V LETU 2000 V PRIMERJAVI S PLANOM PO PRIPOJITVI

Primerjamo dejansko bilanco stanja na dan 31.12.2000 z bilanco stanja, ki so jo v Banki Koper načrtovali pred pripojitvijo za isti dan in ugotovljamo, v kakšni meri je bil plan dosežen.

Tabela 12: Dejanska in načrtovana bilanca stanja na dan 31.12.2000

v mio SIT

	31.12.2000	Načrt 31.12.2000	Indeks
AKTIVA	198.310	189.751	104,5
Posojila bančnemu sektorju			
Posojila nebančnemu sektorju	24.478	19.256	127,1
Naložbe v VP	100.644	97.785	102,9
Naložbe v kapital in odkup lastnih delnic	48.503	47.221	102,7
Neopredm.in opredm. osnovna sredstva	4.961	2.834	75
Ostala aktiva	6.683	7.350	91
	13.042	15.305	85
PASIVA	198.310	189.751	104,5
Obveznosti do bančnega sektorja			
Obveznosti do nebančnega sektorja	7.472	1.974	378,5
Kapital	147.283	144.069	102,2
Ostala pasiva	21.673	20.784	104,3
	21.882	22.924	95,5

Vir: Letno poročilo Banke Koper 2000.

Iz bilance je razvidno, da je Banka Koper preseгла svoje načrte in povečala bilančno vsota za 4,5% več kot je pričakovala. Vidimo precejšnje povečanje kapitalskih naložb tudi v letu 2000, ki jih Banka Koper ob izdelavi tega plana očitno še ni pričakovala.

Vendar pa hitre rasti in dobrega poslovanja Banke Koper na moremo pripisati le pripojitvi M Banke, ki je bila kot kaže zelo preudarna in dobro izpeljana poslovna odločitev. Do trenutnega položaja je banko pripeljal splet dobrih poslovnih potez in premišljene strategije vlaganj uprave banke kot njene lastniške strukture (Luka Koper, Istrabenz, Intereuropa).

5.2. ANALIZA POSLOVANJA BANKE KOPER V LETU 2000/1999

Primerjamo bilanci stanja na dan 31.12.2000 ter 31.12.1999 ter ugotavljamo razlike oziroma napredek v poslovanju Banke Koper v letu 2000 glede na leto 1999.

Tabela 13: Bilanca stanja na dan 31.12.2000 in 31.12.1999

	v mio SIT		
	31.12.2000	31.12.1999	Indeks
AKTIVA	198.310	167.905	118,2
Posojila bančnemu sektorju			
Posojila nebančnemu sektorju	24.478	17.385	140,7
Naložbe v VP	100.644	86.945	115,8
Naložbe v kapital in odkup lastnih. delnic	48.503	42.226	114,8
Neopredm. in opredm. osnovna sredstva	4.961	6.016	82,5
Ostala aktiva	6.683	6.042	110,6
	13.042	9.291	140,3
PASIVA			
Obveznosti do bančnega sektorja	198.310	167.905	118,2
Obveznosti do nebančnega sektorja			
Kapital	7.472	3.731	318,3
Ostala pasiva	147.283	123.737	119,3
	21.673	18.790	115,3
	21.882	21.647	100,1

Vir: Letno poročilo Banke Koper 2000.

Banka Koper je tudi po pripojitvi M Banke ostala na četrtem mestu po velikosti bilančne vsote, ki trenutno znaša 6,2% skupne bilančne vsote bančnega sektorja. Pred pripojitvijo je bilančna vsota Banke Koper znašala 137.190 mio SIT, M banke pa 14.227 mio SIT. Po pripojitvi so zaradi negativnih pripojitvenih učinkov sprva predvidevali bilančno vsoto 149,711 milijarde SIT, vendar pa je bila bilančna vsota na dan 31.12.1999 že 167.905 milijarde SIT. Iz tega je razvidno, da so pozitivni učinki pripojitve prevladali nad negativnimi.

V primerjavi z bilančno vsoto predhodnega leta je višja za 30.405 mio SIT ali za 18%, kar predstavlja realen porast v višini 8,4%. Doseženi porast bilančne vsote je na ravni povprečnega porasta bilančne vsote slovenskih bank in je, kljub vse ostrejši konkurenci domačih in tujih bank, zadostoval za ohranitev tržne pozicije in ranga četrte banke v državi.

Na naložbeni strani je k rasti bilančne vsote banke v največji meri prispevalo 16% povečanje obsega kreditov nebančnemu sektorju.

Vidimo, da osnovni vir financiranja bančnih naložb ostajajo vloge nebančnega sektorja, ki so ob koncu leta izkazale 19% rast in tudi presegle pričakovanja po pripojitvi..

Struktura aktive se, v primerjavi z letom 1999, ni bistveno spremenila. Med naložbami zavzemajo največji delež krediti nebančnemu sektorju, in sicer 51%, kar je za odstotno točko manj glede na predhodno leto.

Sestava pasive, ki kaže lanskoletno dogajanje je dokaj ugodna, saj so obveznosti banke do nebančnega sektorja (depoziti komitentov) naraščale in konec leta 2000 dosegle 19% nominalno rast, kar je več od povprečja celotnega bančnega sektorja(16%). To je deloma posledica povečanja pasivnih obrestnih mer v istem obdobju. V strukturi pasive predstavljajo najpomembnejši vir sredstev vloge nebančnega sektorja. Njihov delež se je v letu 2000 povečal za 0,6 odstotne točke in konec leta predstavlja 74% pasive. Povečanje kapitala v tem letu izhaja iz revalorizacije in čistega dobička poslovnega leta. Druge spremembe na kapitalu so nastale zaradi povečanja osnovnega kapitala iz ostalih sestavin kapitala (Letno poročilo banke Koper za leto 2000, 2001).

6. POMEN ZDRUŽITEV V SLOVENSKEM BANČNEM SEKTORJU

Z liberalizacijo, globalizacijo in razvojem tehnologije se je močno povečala konkurenca v bančnem sektorju. V svetu je že dolgo prisoten trend združevanja bank in podjetij, vendar pa e vrednost prevzemnih in združitvenih poslov doseglo najnižjo raven v zadnjih treh letih. Analitiki opazajo, da naj bi se podjetja s prevzemov zdaj preusmerila bolj na ustanavljanje skupnih podjetij, saj se v tem primeru stroški porazdelijo na dva partnerja.

V Sloveniji pa šele v zadnjem času prihaja do kapitalskih povezav podjetij in tudi bank. Vendar pa do sedaj še ni prišlo do pravih združitvev, saj smo bili priča le nameram združitvev, ustanavljanjem bančnih skupin in pripojitev (Banka Koper in M Banka). Banke so z razvojem informacijske tehnologije na področju finančnih storitev začele izgubljati dominantni položaj, kakšnega so imele stoletja, prav tako pa so soočene s pojavljanjem novih tekmecev iz nefinančnih področij (v tujini trgovska hiša Wal-Mart, Zavarovalnice, Ikea, British Airways, Volkswagen, Tesco,...) V Sloveniji so ti trendi znani, vendar se naredi le malo. Razlog je tudi v tem, da je Banka Slovenije občutljiva na mešanje bank z drugimi deli finančnega trga (npr. a Banka in zavarovalnica Triglav). Na primer Aljoša Tomaž, direktor A banke, ne razume strahu Banke Slovenije pred konglomerati in se sprašuje, kdo pa bi lahko bil strateški lastnik bank, če ne prav zavarovalnice (Tomaž, 1999).

Bogomir Kovač vidi razloge, da v Sloveniji še ni prišlo do združevanja bank v tem, da sta bili naši dve največji banki NLB in NKBM dolgo v sanaciji, zato proces ni bil mogoč. Prav tako je po osamosvojitvi normativna ureditev finančnega in bančnega sistema zahtevala svoj čas in

še vedno je prevladovalo stališče, da so banke ostale center politične moči, zato bi vsaka integracija takoj povzročila sumničavost. Razlog vidi tudi v tem, da je 40% bilančne vsote v rokah manjših bank, ki skušajo ohraniti svoj položaj, vodstva pa managerske pozicije (Petavs, str.12, 2000).

Vemo, da je v Sloveniji množica bank, ki se še vedno bori za svoj obstoj kot samostojna enota, bodisi se povezuje v bančne skupine. Dejstvo je, da imajo male banke z vstopom v Evropsko unijo ali s še večjo konkurenco tujih bank, v Sloveniji le malo možnosti za preživetje. Zato se pojavlja težnja po vzoru Evrope, da naj bi se oblikovala skupina treh ali štirih bank, ki bi obvladovale 80% bančnega trga (trije bančni stebri). Kot vemo, imamo v Sloveniji trenutno le en bančni steber NLB s svojimi hčerami, možnost za drugi steber pa je predvsem v že stari nameri združitve SKB in NKBM, ki pa še ni obrodila sadov in je po mnenju strokovnjakov močno vprašljiva. Na tem mestu lahko omenim oceno največje svetovne agencije Thomson Financial BankWatch o nameri združitve SKB Banke in NKBM, ki jo je kljub možnemu vpletanju regionalnih interesov, neuspešnim načrtom bank glede konsolidacije ter dokaj različnima korporativnima strukturama, ocenila kot pozitivno. Omenjeno združitve vidi kot prvi večji konsolidaciji v slovenskem bančnem prostoru, saj bi 25% delež pomenil prvo resnejšo konkurenco za največjo banko v državi, vendar pa...(Petavs, 2000, str.12).

Če slovenski bančni trg ne more dobiti niti drugega bančnega stebra, kje je šele tretji, in katere so potencialne kandidatke za vzpostavitev le – tega? Na slovenskem bančnem trgu še vedno mrgoli preveč bank in očitno še ni blizu dan, ko bo z združitvijo le teh postal produktivnejši, bolj elastičen in pripravljen na hudo konkurenco evropskih bank. Tukaj pa se vseeno postavlja vprašanje o ponudbi specifičnih in ozko usmerjenih storitev, ki so jih do zdaj zagotavljale majhne banke. Ali to pomeni, da v hipotetičnem primeru vzpostavitve treh bančnih stebrov komitenti teh storitev ne bodo deležni, če predpostavljamo, da majhne banke vstopa v evropsko unijo ne bodo preživele? Neven Borak pravi, da povečani stroški elektronskega poslovanja, ki predstavljajo največjo oviro za obstoj majhnih bank, ne bi smeli biti problem, saj bo ta programska oprema prej ali slej dostopna na trgu za zmerno ceno (Borak, 2000, str.11). Direktorica Probanke d.d., ki se uvršča med manjše banke v slovenskem bančnem prostoru, je tudi prepričana v obstoj le-teh, saj trg majhne banke potrebuje (Petavs, 2000, str.17).

Ideja o treh bančnih stebrih je uresničljiva le, če bodo pri kapitalskih povezavah uprave bank upoštevale dejstvo, da je za ta korak kot prvo potreben posloven in ne kakršenkoli drug interes. Seveda ne smemo pozabiti vloge države, ki s svojimi instrumenti regulira bančni trg in mora biti s svojim ukrepi le-tem naklonjena. Prav tako pomembna za združevanja bank je tudi čim hitrejša privatizacija in ureditev lastništva bank. Do vstopa v Evropsko unijo ni več veliko, zato bi morala biti vzpostavitev konkurenčnega in povezanega bančnega trga prioriteta naloga države.

SKLEP

M Banka se je zaradi za kapitalsko povezavo odločila iz različnih razlogov, najpomembnejši je bil pritisk konkurence. M Banka je bila na slovenskem bančnem trgu ena najmanjših bank in se je kmalu po ustanovitvi tega začela zavedati in iskati svojo priložnost v povezavi z večjo banko – Banko Koper.

Med različnimi oblikami kapitalskih povezav, ki jih poznamo, je šlo v primeru M Banke za pripojitev k Banki Koper. O pripojitvi govorimo, kadar od podjetij, ki se združujejo, obstane samo eno, na katerega vsa ostala podjetja prenesejo svoje premoženje in obveznosti. Zakon o gospodarskih družbah definira pripojitev na naslednji način: kadar se dve ali več gospodarskih družb združi s prenosom premoženja ene ali več družb (prevzeta družba) na drugo družbo (prevzemna družba), v zamenjavo za zagotovitev delnic prevzemne družbe.

Najpomembnejša postopek v primeru pripojitve je določitev menjalnega razmerja delnic, ki se določa z različnimi metodami. Metode določanja menjalnega razmerja predlaga revizor. V obravnavanem primeru so se odločili za kombinacijo več metod, s katero so določili, da je ena delnica M Banke vredna 0,6 delnice Banke Koper.

Po končanem zakonsko določenem postopku je z izvedbo vpisa pripojitve v register Okrožnega sodišča v Kopru, dne 30.09.1999, M banka prenehala obstajati kot samostojni pravni subjekt. Banka Koper d.d. je s 01.10.1999 nastopila kot univerzalni pravni naslednik in prevzela vse pravice in obveznosti prevzete družbe. Delničarji M banke so pridobili delnice Banke Koper in vse pravice in upravičenja, ki iz teh delnic izhajajo, skladno s pogodbo o pripojitvi.

Banka Koper je nameravala s pripojitvijo M Banke povečati svoj tržni delež v slovenskem prostoru za 6,4%, in predvsem utrditi svojo prisotnost v njem. Širitev izven matične regije naj bi omogočala večjo učinkovitost poslovanja zaradi povečane baze komitentov, vpeljave nove storitve plačilnega prometa v širši slovenski prostor, izboljšanja kakovosti ponudbe, predvsem na račun novih produktov in segmentacije komitentov, ki bo prilagojena ponudbi, kar bi se odrazilo v povečanem obsegu poslovanja banke in bi ob hkratnem združevanju ter racionalizaciji zalednih bančnih funkcij, boljši izkoriščenosti poslovne mreže in njene

okrepitev v drugih regijskih centrih, poenotenju informacijske tehnologije, prispevalo k zniževanju stroškov poslovanja na enoto produkta.

Banka Koper je tudi po pripojitvi M Banke ostala na četrtem mestu po velikosti bilančne vsote, ki trenutno znaša 6,2% skupne bilančne vsote bančnega sektorja. Pred pripojitvijo je bilančna vsota Banke Koper znašala 137.190 mio SIT, M banke pa 14.227 mio SIT. Po pripojitvi so zaradi negativnih pripojitvenih učinkov sprva predvidevali bilančno vsoto 149,711 milijarde SIT, vendar pa je bila bilančna vsota na dan 31.12.1999 že 167.905 milijarde SIT. Iz tega je razvidno, da so pozitivni učinki pripojitve prevladali nad negativnimi.

V primerjavi z bilančno vsoto leta 1999 je bilančna vsota v letu 2000 višja za 30.405 mio SIT ali za 18%, kar predstavlja realen porast v višini 8,4%. Doseženi porast bilančne vsote je na ravni povprečnega porasta bilančne vsote slovenskih bank in je, kljub vse ostrejši konkurenci domačih in tujih bank, zadostoval za ohranitev tržne pozicije in ranga četrte banke v državi.

Na naložbeni strani je k rasti bilančne vsote banke v največji meri prispevalo 16% povečanje obsega kreditov nebančnemu sektorju.

Osnovni vir financiranja bančnih naložb ostajajo vloge nebančnega sektorja, ki so ob koncu leta izkazale 19% rast in tudi presegle pričakovanja po pripojitvi.

Kapitalska povezava Banke Koper in M Banke je uspešno prestala prvo preizkušnjo in se izkazala za pozitivno, saj je Banka Koper s tem utrdila svoje mesto na bančnem trgu. Vendar pa je slovenski bančni trg še vedno premalo konsolidiran, zato bi lahko zgledu Banke Koper sledile tudi ostale banke in se vsaj malo približale zamisli o treh bančnih stebrih.

LITERATURA

1. BORAK Neven: Na obzorju je en sam steber. Gospodarski vestnik. Ljubljana, 13.01.2000, str. 11.
2. DIMOVSKI Vlado: Združitve delniških družb in prevzemi podjetij. MBS'97-bilten. Ljubljana: Aisec, 1997, str. 28-29.
3. DIMOVSKI Vlado: Bančništvo. Zapiski predavanj. Ljubljana: Ekonomska fakulteta, 1996. 74 str.
4. DOBROVOLJC Mateja: Združevanje finančnih institucij v Evropi. Diplomsko delo. Ljubljana: Ekonomska fakulteta, 1998. 47 str.
5. KAVČIČ Niko: Obogatimo slovenski bančni trg, namesto da ga siromašimo. Finance, Ljubljana, 04.07.2001, str. 6-7
6. KENDA Albina: Manj denarja za združitve in prevzeme. Finance, Ljubljana, 23.03.2001, str. 4.
7. KLEINDIENST Jurij: Tuje banke bodo prav tako domače. Gospodarski vestnik, Ljubljana, 05.10.2000, str. 13.
8. MESESNEL Irena: Združitve in pripojitve v teoriji in praksi. Diplomsko delo. Ljubljana: Ekonomska fakulteta, 1994. 51 str.
9. ODAR Marjan: Revizijski postopki pri poslovnih združitvah podjetij. Slovenski inštitut za revizijo, Ljubljana, 1995, 272 str.
10. PAJENK Romana: V Sloveniji ni preveč bank. Gospodarski vestnik, Ljubljana, 01.06.2000, str.24-25.
11. PETAVS Stane: Združevanje bank še kar v oblakih. Gospodarski vestnik, Ljubljana, 13.03.2000, str. 12.
12. PETAVS Stane: Veselimo se vsake uspele združitve bank. Gospodarski vestnik, Ljubljana, 05.10.2000, str. 17.
13. REPOVŽ Mija: S silo ni šlo.Bo zalegel prepil? Delo, Sobotna priloga, Ljubljana, 30.06.2001, str. 9.
14. SPIEGEL John: Banking redefined: how superregional powerhouses are reshaping finance. B.k., The Mcgraw – Hill Companies,Inc, 1996. 485 str.
15. ŠULIGOJ Boris: Banka se na ogled postavi. Delo, Ljubljana, 28.06.2001, str. 4.
16. TAJNIKAR Maks: Lažno svetovljanstvo združitvev. Finance. Ljubljana, 26.06.2000, str. 8.
17. TOMAŽ Aljoša: Quo vadis, (slovensko) bančništvo? Združenje bank Slovenije.
[URL: <http://www.zbs-giz.si/articles/art98101.htm>], 11.08.1999
18. VOZEL Mojca: Črni časi za bančne poroke. Gospodarski vestni, Ljubljana, 13.01.2000, str. 12-13.

19. ZAJC Katarina: Bančni prevzemi in združitve po svetu in v Sloveniji (1). Bančni vestnik, Ljubljana, (31)1998,10, str. 2-6.
20. ZAJC Katarina: Bančni prevzemi in združitve po svetu in v Sloveniji (2). Bančni vestnik, Ljubljana, (31)1998a,11, str. 2-6.

VIRI

1. How mergers go wrong. [URL:http://www.economist.com/library/focus/Story_ID=6288], 22.06.2000.
2. Interna gradiva Banke Koper in M Banke (1998-2001).
3. Letno poročilo Banke Koper za leto 2000. Koper:Banka Koper, 2000. 112 str.
4. Mergers Boom's Big Lie. [URL: <http://www.banking.com/usbanker/artc>], 22.06.2000
5. Svetovanje pri kapitalskih povezavah podjetij. [URL:<http://www.nlb.si/slo/kapitalske/kapitalske-povezave-oblike-kapitalskih-povezav.htm>], 28.06.01.
6. The Efficiency Problem. [URL: <http://www.banking.com/usbanker/artc>],22.06.2000.
7. Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99).
8. Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 1/93).

